

Virksomhedens interesse er også en dansk interesse, nemlig at de arbejdspladser, der i dag er i DONG, kan fortsætte og kan udbygges. Men for at virksomheden skal kunne overleve på sigt blandt de meget store, nu delvis statsejede og i øvrigt statsstøttede virksomheder, og man kan få en størrelse på virksomheden, der gør, at den på et senere tidspunkt i et frit konkurrencepræget marked er i stand til at overleve, er lovforslaget her det første grundlag, der sikrer, at virksomheden kan få den dynamik og den operationelle mulighed, som konkurrenterne har.

Jeg vil godt sige, at det er et meget godt eksempel på markedet, at man i en bestyrelse må træffe en beslutning om at bruge mere end 1 mia. dollar eller 6,8 mia. danske kr. på at sikre sine forsyninger siden hen, altså over en periode, der kommer til at dække fra 2007 og måske op til 2040. Det siger noget om storheden i virksomhedens operationelle felt. Hvis man har visioner, hedder det ikke størrelse, så hedder det storhed, og det er egentlig, hvad man ser for sig, hvis en sådan virksomhed skal kunne operere, således at den kan have den nødvendige størrelse og storhed til at dække sine visioner ind.

Derfor har vi det her lovforslag til behandling, og det giver mig så anledning til først og fremmest at sige, at jeg var meget glad for, at vi i fællesskab har valgt ikke at gøre det her til en indenrigspolitisk kamplads, men at vi hver især rimelig pragmatisk er gået til opgaven, hvilket så gør, at vi har det brede flertal.

Det medfører så et spørgsmål, som jeg forstår er baseret på – det er altid sundt at læse i Folketingets forhandlinger, hvad der er sagt i Folketinget – om det gælder, når det står i en politisk aftale, at man ikke kan afhænde mere end op til 49 pct. af aktierne inden 2015, uden at forligspartierne er enige. Svaret er ja. Det er jo derfor, vi har indgået aftalen.

Er søledningerne med? Altså når det gælder en rationel vurdering af professionelle af, hvad der egentlig er med i det begreb, der hedder ledninger, søledninger og infrastruktur, når det gælder gas, så er der fagfolk, der siger, at der er søledninger ikke med. Så der kan være en faglig vurdering, hvorefter søledninger ikke er med.

Kl. 12.25

Over for det står, at der er kredse, partier og ordførere, der siger, at det var en klar forudsætning og den måde, det skal fortolkes på, at søledningerne er med.

Derfor har jeg i forligets og enighedens navn sagt på et tidligere tidspunkt, at søledninger er

med. Så diskuterer vi ikke det mere. De er altså også med. Så er der slet ikke nogen tvivl blandt partierne om, hvad det er, vi egentlig ønsker at kunne sikre. Der er ingen tvivl.

Til gengæld må jeg lige nævne bare et par af de udsagn, der har været.

Først det, der er nævnt, at det jo var en fejl, at Kristendemokraterne ikke var med fra starten. De har været med i de forlig, der også forud har ligget. Det, der var tale om her, var at fortolke tidligere forlig, og de fortolkes selvfølgelig af de partier, der var med i de tidligere forlig, og det gælder også Kristendemokraterne. Derfor har Kristendemokraterne ikke ved nærmere eftertanke tiltrådt forliget, de er en del af forliget. Sådan er det, og sådan vil det også stå, og jeg håber, at det brev, der er sendt rundt, kan blive optrykt i betænkningen, så man kan se, at sådan har det nu engang været.

Så siger fru Aase D. Madsen, at det, man forsøger at skabe, er et monopol. Jeg vil sige, at det egentlig er lige det modsatte, man forsøger. Jeg har meget svært ved at forstå, at det, at DONG skulle blive solgt til en udenlandsk aktør, at det, at der blev en virksomhed mindre, skulle gavne konkurrencen. Det synspunkt forstår jeg simpelt hen ikke. Intentionen er jo at give DONG styrke til at overleve på et konkurrencepræget marked, så der er en leverandør mere end dem, der ellers ville være der.

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er jo ikke tale om, at man danner et monopol her. Man forhindrer i virkeligheden en monopoldannelse, ved at DONG eksisterer i et liberaliseret marked, for det, der vil ske, er jo, at så vel husholdninger som virksomheder får fri adgang til at købe gas, hvor de vil. Den ret får man jo i et liberaliseret marked. Så der er ikke nogen, der vil have monopolvirksomheden, i hvert fald ikke, når der er flere udbydere, og det er jo præcis det, vi sikrer med, at DONG er eksisterende.

Der er nævnt noget om de forhandlinger, der pågår med Elsams ledelse om en fusion. Der vil jeg sige, at det for så vidt ikke vedrører det lovforslag, vi har her. Hvad der måtte komme ud af forhandlingerne, kan jeg ikke sige, men der er gode argumenter i hvert fald ud fra regeringens synspunkt for, at man vil nyttiggøre både værdier i Elsam og i DONG ved en fusion. Man ville etablere en virksomhed, som fortsat, som jeg sagde, på det konkurrenceprægede marked var i stand til at bidrage til konkurrence og til forsyningsvirksomhed og det ud fra det synspunkt, at regeringen deltager i fusionsdrøftelser. Jeg vil